

2. Zakwestionowany towar odbiorca obowiązany jest ubezpieczyć.

3. W razie uznania reklamacji koszty ubezpieczenia ponosi dostawca.

XIII. Wynagrodzenie szkód rzeczywistych i kary.

§ 48. 1. Strona, która nie wykonała zobowiązania lub wykonała je nienależycie, zobowiązana jest do zapłaty kar przewidzianych w paragrafach następnych lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody, jeżeli rzeczywista szkoda jest wyższa od kary. Od obowiązku zapłaty kary można się zwolnić przez wykazanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło z powodu wypadku losowego.

2. Kary płaci się bez względu na wysokość szkody i nawet wtedy, gdy nie można wykazać szkody majątkowej.

3. Kary nie płaci się, jeżeli zobowiązanie nie zostało wykonane na skutek zarządzenia organu nadrzędnego jednej ze stron wydanego w porozumieniu z drugą stroną lub jej organem nadrzędnym lub jeżeli organ nadrzędny dostawcy zlecił wykonanie zobowiązania innemu dostawcy.

4. W razie niewysłania w terminie zawiadomienia dostawca zapłaci karę zł 50 za każdy dzień opóźnienia, jeżeli zwłoka nie przekracza 4 dni, a 100 zł za każdy następny dzień opóźnienia. Łączna suma kar za zwłokę nie może być wyższa niż 1.000 zł.

§ 49. 1. Dostawca obowiązany jest zapłacić odbiorcy karę w wysokości:

- 1) 1% wartości dostawy w przypadkach, gdy odbiorca odstąpił od umowy z winy dostawcy,
- 2) 0,5% wartości przyjętych przez odbiorcę artykułów nie zamówionych lub dostarczonych w innych asortymentach albo gatunkach niż zamówione,

3) 1% wartości dostarczonego towaru nie odpowiadającego obowiązującym normom,

4) 0,1% wartości towaru dostarczonego w nieodpowiednim opakowaniu,

5) 0,1% wartości przedmiotu dostawy postawionego przez odbiorcę do dyspozycji dostawcy — za każdy dzień zwłoki w zadysponowaniu towarem,

6) 0,1% wartości towaru dostarczonego z opóźnieniem, za każdy dzień zwłoki,

7) 0,1% za każdy dzień opóźnienia zwrotu sum nienależnie zainkasowanych.

2. Odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy karę w wysokości:

1) 1% wartości przedmiotu dostawy w razie odstąpienia od umowy przez dostawcę z winy odbiorcy,

2) 0,5% wartości przedmiotu dostawy użytego przez odbiorcę pomimo odmowy zapłaty, a to niezależnie od obowiązku zapłaty za zwłokę,

3) 0,1% wartości przedmiotu dostawy za każdy dzień zwłoki w razie opóźnienia odbioru przedmiotu dostawy w przypadkach, gdy odbiór nastąpić miał ze składu dostawcy albo gdy opóźnienie wysyłki nastąpiło z winy odbiorcy.

§ 50. W razie odstąpienia przez jedną ze stron od umowy kary za zwłokę należą się niezależnie od kar lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

§ 51. Dostawca lub odbiorca nie mają obowiązku dochodzenia kar i wynagrodzenia rzeczywistych szkód, jeżeli ich wysokość z tytułu dostawy nie przekracza zł 100. W innych przypadkach zaniechanie dochodzenia kary lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody w całości lub w części dopuszczalne jest tylko na podstawie umotywowanej i wydanej na piśmie decyzji organu nadrzędnego.

162

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 kwietnia 1959 r.

w sprawie dodatków specjalnych dla pracowników średnich szkół medycznych.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168 i z 1958 r. Nr 52, poz. 249) i § 7 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych i obsługowych zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych (Dz. U. Nr 52, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 20% uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom szkół pielęgniarstwa psychiatrycznego;
- 2) nauczycielom przedmiotów zawodowych i nauczycielom zawodu w szkołach dla instruktorów higieny, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w zakładach służby sanitarno-epidemiologicznej;
- 3) pracownikom szkół laborantów medycznych i szkół fizykoterapii zatrudnionym:
  - a) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych, jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,

b) w pomieszczeniach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni rądu lub innych ciał promieniotwórczych;

4) pracownikom liceów farmaceutycznych zatrudnionym w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) chemiczno-analitycznych, galenowych i chemiczno-farmaceutycznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których prowadzone są badania.

2. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 15% uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom szkół laborantów medycznych i szkół fizykoterapii zatrudnionym:
  - a) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) rentgenologicznych, jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których znajdują się aparaty Roentgena oraz podczas czynności tych aparatów,
  - b) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) fizykoterapeutycznych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy obsługa aparatów fizykoterapeutycznych;

2) pracownikom liceów techniki dentystycznej zatrudnionym w protezowniach dentystycznych lub ortodontycznych.

§ 2. Nauczycielom zawodu w średnich szkołach medycznych, którzy w związku z odbywaniem praktyki przez uczniów tych szkół pełnią swe podstawowe obowiązki w zakładach społecznych służby zdrowia w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, przysługuje za okres pełnienia tych obowiązków prawo do dodatku specjalnego w wysokości:

1) 20% uposażenia zasadniczego:

- a) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych zakaźnie, chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję albo rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medi-
na bądź Little'a, jeżeli swoje podstawowe czynności wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,
- b) na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla wcześniaków,

c) na oddziałach, salach, klinikach neurologicznych i neurochirurgicznych,

d) w warunkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3,

2) 15% uposażenia zasadniczego:

a) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych dla chorób skórno-wenerycznych,

b) w szpitalach, klinikach, oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych w odrębnych salach) dla dzieci lub noworodków,

c) w warunkach określonych w § 1 ust. 2°

§ 3. W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych pracownikowi przysługuje prawo wyboru jednego dodatku.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1958 r.

Minister Zdrowia: *R. Barański*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinno być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, az. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.